

Fővárosi Munkaügyi Bíróság

7. M. 2908/2008/5.

ORKÉP HUNGÁRIA GAZDASÁGI SZOLGÁLAT	
Nyugdíjmegállapító Osztály	
72-56/1304/6	
2008. 10. 15.	
IRATTAR	
Dátum: ..... aláírás	

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság

a Hivatásos Tűzoltók Független Szakszervezete (üi.: dr. [REDACTED]
jogtanácsos 8157 [REDACTED]) által képviselt
[REDACTED] Csaba (6300 [REDACTED]) felperesnek

dr. Horváth Sándor Ágoston jogtanácsos által képviselt
Országos Rendőr-főkapitányság Nyugdíjmegállapító Osztály (1903 Budapest, Pf.
314.) alperes ellen

társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében
meghozta a következő

Ítéletet:

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

I.

A Kalocsa Város Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság parancsnoka 2007. december 30-i hatállyal felmentéssel megszüntette a felperes szolgálati viszonyát a szolgálati nyugdíjba helyezésére tekintettel. Ezt követően az Országos Rendőr-főkapitányság Nyugdíjmegállapító Osztálya a 72-56/134/2008. számú, majd az ezt módosító határozatával a felperes részére szolgálati nyugdíjat állapított meg.

A határozattal szemben a felperes fellebbezéssel élt, mert a 2007. január 9-én kifizetett 30 év szolgálati viszony után járó jubileumi jutalmát a szolgálati nyugdíja megállapítása során nem vették figyelembe.

A másodfokú társadalombiztosítási szervként eljáró Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium ÖTM/5568/2008. számú határozatával a fellebbezést elutasította és az első fokú határozatot helybenhagyta, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban Hszt.) 183. § (1) bekezdésére hivatkozva. A jogszabályi hivatkozás szerint csak a szolgálati viszony megszűnését közvetlenül megelőző 365 napban elért illetmény-jellegű juttatásokat lehetett figyelembe venni. Mivel a felperes a

jubileumi jutalomra már 2006. szeptember 27-én megszerezte a jogosultságot, a 2007. január 9-én kifizetett összeget a nyugdíj alapjául szolgáló átlagszámításnál nem lehetett figyelembe venni.

A felperes a másodfokú társadalombiztosítási határozattal szemben előterjesztett keresetlevelében kérte annak hatályon kívül helyezését és az alperes új határozathozatalra kötelezését, oly módon, hogy a 30 éves jubileumi jutalom összege is kerüljön figyelembevételre a szolgálati nyugdíj összegének megállapítása során.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozva, hogy jogszerű társadalombiztosítási határozatot hozott. Jogi álláspontja szerint nem a kifizetés időpontja határozza meg a nyugdíjszámítás rendjét, e tekintetben az adójogszabályok sem mérvadóak. A nyugdíj számítása, az adózás rendje, továbbá járuléklevonási szabályok önálló jogintézmények, amelyek időben nem feltétlenül esnek egybe. A jubileumi jutalomra a felperes 2006. szeptember 26-án szerzett jogosultságot, így azt, mint illetményjellegű juttatást a jogosultság idejére kellett visszahelyezni. Előadta az alperes, hogy amennyiben a kifizetés időpontját kellene figyelembe venni, az a jogviták tömegét generálná, mivel a kifizetések gyakran csak utólagosan, jelentős késéssel történnek meg a pénzügyi szervek által. Az utólagosan történő, esetleg halmozott kifizetés aránytalan nyugellátási összeg megállapításához vezetne, messze nem tükrözve a járulékfizetés mértékét.

A felperes keresete nem megalapozott az alábbiak szerint.

II.

A peres felek álláspontja abban egységes volt, hogy a jubileumi jutalom összegét a szolgálati nyugdíj összegének meghatározásánál figyelembe kell venni. A perben a felek által vitássá tett jogkérdés csak az volt, hogy a Hszt. előbbieken idézett rendelkezése szerint a jubileumi jutalom a jogosultság megszerzésének napján vagy a kifizetés időpontjában minősül a szolgálati viszony keretében „elért” illetményjellegű juttatásnak. A felperes álláspontja szerint a kifizetésekor, az alperes álláspontja szerint pedig a jogosultság megszerzésekor minősül elértnek a jubileumi jutalom, mint minden egyéb illetmény és illetményjellegű juttatás is. Egységes volt a felek álláspontja a tekintetben is, hogy a jubileumi jutalmat a „jutalom” kategóriájába sorolták, és azt illetmény jellegű juttatásnak tekintették.

A Hszt. 183. § (1) és (3) bekezdésében írt rendelkezések valamint az egyéb foglalkoztatási adózási, és társadalombiztosítási törvények ide vonatkozó rendelkezéseinek együttes értelmezése alapján a bíróság egy harmadik álláspontra helyezkedett. **A bíróság jogi álláspontja az, hogy a jubileumi jutalom nem minősül olyan illetményjellegű (bérjellegű) jövedelemnek, amelyet a szolgálati nyugdíj összegének megállapítása során figyelembe kell venni.**

Ez a megállapítás levezethető a jubileumi jutalom jellegéből, a jutalomtól eltérő céljából, rendeltetéséből, és munkajogi szabályozásából.

1) A „jutalom” és a „jubileumi jutalom” értelmezése a Hszt. rendelkezései alapján

A Hszt. IX. F fejezete az illetményekről rendelkezik, a X. fejezet pedig

- a *juttatások*;
- a költségtérítések;
- a kedvezmények és támogatások rendszerére vonatkozó szabályokat tartalmazza.

Az előbbi felsorolásból a „juttatások” törvényi kategóriájába tartozik:

- a 13. havi illetményként megnevezett „különjuttatás” (Hszt. 109. §) és a
- **a jubileumi jutalom**, (110. §) amely meghatározott szolgálati viszonyban töltött idő után jár távolléti díjjal számolva.

A Hszt. XI. fejezete „Az érdemek elismerése” címszó alatt a 118. § (1) bekezdésében rendelkezik arról, hogy: *A hivatásos állomány tagja az adott szolgálati feladat kiemelkedő teljesítéséért, illetve a szolgálati feladatok hosszabb időn át történő eredményes végzéséért a következő elismerésekben részesíthető:*

c) pénz- vagy tárgyjutalomban

A Hszt. 342. § (2) bekezdés j) pontjában biztosított felhatalmazás alapján a 21/1977. számú BM rendelet további rendelkezéseket is tartalmaz a pénzjutalomról (2. § (1) bekezdés; 7. §)

A Hszt. tehát külön nevesíti az objektív jellegű szabályozáson alapuló, a szolgálatban eltöltött *időre* tekintettel járó jubileumi jutalmat és a munkáltató által adható szubjektív alapú, tehát mérlegelési jogkörbe tartozó jutalmat, amelynél a hivatásos állomány tagja (munkavállaló) kiemelkedő vagy *eredményes feladatteljesítésre tekintettel, de mindenképpen a munkavégzésre tekintettel* „részesíthető”.

A kétféle juttatás közötti különbséget a jogalkotó már a megnevezésükben és az elkülönült szabályozással is kifejezésre juttatta. Egyik sem része a Hszt. 99. §-ában meghatározott illetménynek, de a kiemelkedő feladatteljesítésre (munkavégzésre) tekintettel adott jutalmat olyan juttatásnak tekinti a jogalkotó, amelyet a Hszt. (a különjuttatással együtt) az átlag(kereset) részeként nevesíti (108. § (1) bekezdés), szemben a jubileumi jutalommal, amely nem része az átlagkeresetnek.

A szolgálati nyugdíj összegének meghatározása szempontjából pedig a munkavégzésen alapuló jutalom szintén „illetményjellegű juttatás”-nak minősül, amely után egészségbiztosítási és munkavállalói járulékot kell fizetnie a hivatásos állomány tagjának, ellentétben a jubileumi jutalommal, amely nem illetmény jellegű kifizetés és amely után egyik járulékot sem kell megfizetnie a munkavállalónak.

Az előbbieken túl az állami szférában is lehetősége van a munkáltatónak arra, hogy a lehetséges bérmegetakarítás esetén jutalomban részesítse a hivatásos állomány valamennyi tagját vagy azoknak egy csoportját. Ezen az alapon adott jutalom ugyancsak nyugdíjjárulék alapjául szolgáló olyan jövedelemnek minősül, amelyből a munkáltatónak le kell vonnia az egészségbiztosítási és munkavállalói járulékot.

A bíróság meglátása szerint azért okoz az alperes számára jogértelmezési problémát, hogy a szolgálati viszony megszűnését megelőző 365 napban kifizetett jubileumi jutalmat „elért” jövedelemként a jogosultság vagy a kifizetés időpontjába helyezze, mert az gyakorlatilag és technikailag egyik időpontban sem lehetséges. Az átlagkereset számítása tekintetében egyértelműen úgy nyilatkozott az alperes, hogy a jubileumi jutalom nem minősül az átlagkereset részének. Ezt az előadást a bíróság azért tekintette ellentmondásosnak, mert az alperes nem tekintette jutalomnak a jubileumi jutalmat a Hszt. 108. §-a szerinti átlagkereset számításánál, de a nyugdíj összegének átlagszámításánál annak tekintette, holott mindkét esetben ugyanarról a jutalomról rendelkezik a törvény. Az alperes ezek szerint az átlagkereset és a nyugdíj összegének számításánál ugyanannak a „jutalom”-nak

nevezett jogintézménynek eltérő jelentőséget tulajdonított, de ennek nem tudta ésszerű jogi indokát adni.

A bíróság álláspontja szerint a jubileumi jutalom a törvényi szabályozását és rendeltetését illetően a végkielégítéssel mutat hasonlóságot. Mindkettő kifejezetten arra tekintettel jár, hogy a szolgálati viszony meghatározott ideig fennállt. Nem kapcsolódnak a munkavállaló munkavégzéséhez és nem részei az átlagkeresetnek és a nyugdíj számításnak. (Megjegyezi a bíróság ugyanígy nem része az átlagkeresetnek a szolgálati időre tekintettel havonként fizetett szolgálati időpótlék sem, annak ellenére, hogy része az illetménynek).

A jubileumi jutalom és a különjuttatás között pedig jelen jogkérdés szempontjából szintén az az elhatároló ismérv, hogy az utóbbi a munkavégzéshez kapcsolódik, ezért illetmény jellegű (bérjellegű) kifizetésnek minősül, míg a jubileumi jutalom az egyéb személyi jellegű kifizetés kategóriájába tartozik.

2) A szolgálati nyugdíj összegénél figyelembe vehető jövedelmek

A Hszt. 183. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint: *A szolgálati nyugdíj összegét a szolgálati viszony megszűnését követlenül megelőző 365 nap (szökőév esetén 366 nap) alatt a szolgálati viszony keretében elért, a kifizetés időpontjában hatályos jogszabályok szerint nyugdíjjárulék alapjául szolgáló illetmények és illetményjellegű juttatásoknak az elért jövedelemből bruttó levont egészségbiztosítási járulék, nyugdíjjárulék, magán-nyugdíjpénztári tagdíj, valamint munkavállalói járulék összegével, továbbá a fennmaradó összegre képzett személyi jövedelemadó összegével csökkentett összege havi átlaga alapján kell megállapítani.*

(4) Az (1) és (3) bekezdésben említett illetményen és illetményjellegű juttatáson az alapilletményt, az illetménykiegészítést, az illetménypótléket, a külön juttatást és a jutalmat kell érteni.

Az igazságügyi és rendészeti miniszter, illetve az önkormányzati és területfejlesztési miniszter irányítása alá tartozó rendvédelmi szervek és az állami és hivatásos önkormányzati tűzoltóság hivatásos állományú tagjainak nyugellátása, valamint baleseti járadéka megállapításának eljárási rendjéről szóló 28/2006. (XI. 9.) IRM-ÖTM együttes rendelet a Hszt. 342. § (2) bekezdés m) pontja alapján kapott felhatalmazása alapján rendelkezik a szolgálati nyugdíj megállapításáról.

5. § (1) bekezdés: A szolgálati nyugdíj alapjául szolgáló jövedelem megállapításánál a Hszt. 183. §-a alapján a nyugdíjazás kezdő napját megelőző 12 hónap (365 nap, szökőév esetén 366 nap) alatt a szolgálati jogviszony keretében elért és a nyugdíj alapjául szolgáló, a számított személyi jövedelemadóval csökkentett **illetményt és illetmény jellegű juttatást kell figyelembe venni.**

(2) A nyugdíj alapjául szolgáló illetmények közé az első hónapra csak teljes naptári hónapra kifizetett illetményt lehet felvenni.

A Hszt. 183. § (2) bekezdésének az általános társadalombiztosítási rendelkezésekhez képest speciális szabályozásából következően a szolgálati nyugdíj összegének meghatározása szempontjából **azok a nyugdíjjárulék alapjául szolgáló jövedelmek vehetők figyelembe illetményként (bérként) és illetményjellegű (bérjellegű) juttatásként, amelyekből a munkavállalónak a nyugdíjjárulék mellett:**

- **egészségbiztosítási járulékot és**
- **munkavállalói járulékot kell fizetnie.**

Ezeket a munkavállalói járulékokat le kell vonni a jövedelemből. A fennmaradó rész képezi a személyi jövedelemadó alapját, amelyet szintén levonásba kell helyezni. Az ezután fennmaradó összeg havi átlaga (és egyéb, jelen jogvita kereteit meghaladó számítási módok) alapján kell megállapítani a szolgálati nyugdíj összegét.

A Hszt. 183. §-ának alkalmazása szempontjából a szolgálati nyugdíj szállításánál az illetmény és a (4) bekezdésben felsorolt illetmény jellegű juttatások vehetők figyelembe.

a) Az illetmény részei (Hszt. 99. §):

- beosztási illetmény + rendfokozati illetmény (együtt alapilletmény);
- illetménykiegészítés;
- szolgálati idő pótlék;
- illetménypótlék (ha és ameddig fennáll a feltétel)
  - vezetői illetménypótlék;
  - idegennyelv tudási pótlék;
  - a Hszt. 322. §-ában felsorolt illetménypótlékok

b) Illetményjellegű juttatások:

- jutalom (118. §);
- különjuttatás(109)

Amennyiben az átlagszámítás alapjául szolgáló irányadó időszakban az állomány tagja pénzjutalmat kap, mert az átlagtól eltérő jó munkát végzett, ezt a illetményen felül honorálja a munkáltató a diszkréciós jogkörében, így a jutalom az illetményhez tartozó keresetnek minősül, amely ez által illetmény jellegűt kap. Minden kereset jövedelem, de nem minden jövedelem minősül keresetnek. Minden esetben jövedelem, de nem kereset az a pénzösszeg, amely csak a szolgálati viszony fennállásának elismerésére szolgál, de nem a tényleges munkavégzéshez, hanem a szolgálati viszony időtartamához (vagy elmúlt időtartamához) kapcsolódik. Ezek: jubileumi jutalom, végkielégítés, szolgálati idő pótlék. Az illetmény jellegű jövedelmek (külön juttatás és pénzjutalom) tekintetében nincs eltérés a munkaviszony fennállása alatt számítandó átlagkeresethez képest. Mindkettőnél az adott irányadó időszakra (négy naptári negyedév, illetve 365 nap) a ténylegesen végzett munka alapján ténylegesen járó összegeket kell figyelembe venni. Jutalom esetén, mivel az a munkáltató mérlegelésétől függő juttatás, azt az összeget kell figyelembe venni, amelyről a munkáltató meghatározott időpontban rendelkezett, függetlenül attól, hogy esetleg valamilyen okból nem történik meg a kifizetés. Aszerint, hogy egy adott feladat, vagy hosszabb munkavégzés díjazása a jutalom alapja, lehet megállapítani, hogy valamelyik havi illetményéhez, vagy hosszabb időtartamhoz kapcsolódik a pénzjutalom. A külön juttatás tekintetében pedig minden esetben pontosan meghatározható és kiszámítható annak a jogosultsági időszaka, illetve az ahhoz kapcsolódó összeg.

A külön juttatás sem része ugyan az illetménynek, de 13. havi illetményként - amelyet a hivatásos állomány tagja a havi illetményével kap kézhez - az évi és a kifizetés időpontjára tekintettel a havi keresete részét is képezi. Bármelyik zárt naptári negyedévet, illetőleg a 365 napos átlagszámítási időszakot kell figyelembe venni, abba mindenképpen beleesik egy kifizetés, tehát annak 1/12-ed része havi keresetnek minősül. Ezáltal a külön juttatás is, illetmény jellegűt kap és a jogalkotó külön ki is emeli, hogy mind az átlagkereset, mind a nyugdíj átlagszámításánál figyelembe kell venni.

A jubileumi jutalom nem minősül illetmény jellegű jövedelemnek, de abból nem is lehetne átlagot számolni, ugyanis nem az átlagkereset számítás alapjául szolgáló időszakhoz, hanem egy jóval hosszabb időszakhoz tartozó kifizetésnek minősül.

Ezért a jubileumi jutalom összege legfeljebb a teljes jogosultsági időszakra (30; 35; 40 év) lenne átlagolható, 1/30-ad, 1/35-öd és 1/40-ed rész számításával.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (Tbj.) 24. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint a munkavállalónak a jubileumi jutalom után nem kell *egészségbiztosítási járulékot* fizetnie. Továbbá munkavállalói járulékot sem kell fizetni, mivel az nem képezi a bérjellegű keresmény részét.

A *munkavállalói járulékot* a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (Ft.) 41. §-ának szabályozása szerint: A *munkavállalói járulék alapja a munkaadótól kapott bruttó munkabér, illetmény (kereset).*

Az *illetmény (munkabér) fogalmát a KSH munkaügyi statisztikai fogalmak módszertani segédlete határozza meg (KSH Budapest 2003.). A meghatározás szerint ide tartoznak a munkavégzéshez kapcsolódó jutalmak is, de külön nevesítetten kiemeli a módszertani segédlet, hogy nem tartozik ide a **munkaviszony meghatározott ideig történő fennállásához kapcsolódó jubileumi jutalom.** Ezzel szemben a jutalom (pénzjutalom) a munkavégzéshez kapcsolódik.*

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Sztv.) 3 § (7) bekezdés 3.) pontja szerint a jubileumi jutalom „személyi jellegű egyéb kifizetések” kategóriájába tartozik. „Személyi jellegű egyéb kifizetések: Azok a természetes személyek részére teljesített kifizetések, elszámolt összegek, amelyeket a kifizető a természetes személy részére jogszabályi előírás vagy saját elhatározás alapján teljesít és nem tartoznak a bérköltség, illetve vállalkozói díj fogalmába. Ilyenek különösen: A szerzői jogdíj., az étkezési térítés, **a jubileumi jutalom.,** a munkáltatót terhelő táppénz., a végkielégítés., és minden egyéb a statisztikai előírások szerint egyéb munkajövedelemnek, szociális költségnek minősített összegek”.

A „bérköltség” fogalmát az Sztv. 79. § (2) bekezdése határozza meg, amely szerint ide tartozik - többek között - „az alkalmazásban álló és a munkavégzésre irányuló további jogviszonyban állók részére az üzleti évre *béreként számfejtett, elszámolt összeg...*, amely elemeiben megfelel a statisztikai elszámolások szerinti keresetnek.

3) A Hszt. 183. § (1) bekezdése szerinti átlagkereset számítás és a szolgálati nyugdíj összegének átlagszámítása és összefüggése

Kiemelkedő jelentőségű kérdés, hogy a hivatásos állományúak szolgálati nyugdíját milyen átlagszámítás alapján állapítja meg a munkáltató, mivel a Hszt. 183. § (2) bekezdésének rendelkezése szerint: Az (1) bekezdésben meghatározott összeg kiszámításánál alkalmazni kell a társadalombiztosítási jogszabályokban az *öregségi nyugdíj megállapításánál előírt korlátozásokat.*

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 21. § (1) bekezdésének lényeges korlátozó rendelkezése: Az *öregségi nyugdíj összege a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – az annak alapját képező havi átlagkeresetnél több nem lehet.*

Ez a korlátozó rendelkezés csak a Hszt. 182. § szabályozásával együtt értelmezendő, amely felsorolja azokat a törvényi kivételeket, amikor a szolgálati nyugdíjat teljes összegben kell folyósítani.

A jubileumi jutalomnak a szolgálati nyugdíj összegénél, illetmény jellegű kifizetésként történő figyelembevételre, akár a teljes, akár a korlátozott összegben történő folyósítás esetén, azt eredményezné, hogy a nyugdíj összege adott esetben meg is

duplázódhatna (pl. amikor a Hszt. 110. § c) és d) pontja alapján történik a 35 és 40 éves jubileumi jutalom kifizetése). A szolgálat idejének elismerése tehát megtörténne egyrészt a szolgálati viszony fennállása alatt a jubileumi jutalomnak távolléti díj jogcímén történő kifizetésével, míg ezt követően rendszeresen nyugdíj címén történő kifizetésekkel is. Nyilvánvaló, hogy nem irányulhatott erre a jogalkotó szándéka.

A Tny. általános rendelkezéséhez képest – ahol a nyugdíjszámítás időszakának kezdete 1988. évig visszanyúlik és a járulékalapú jövedelmek képezik a nyugdíjszámítás alapját – a Hszt. 183. § (1) – (2) és (4) bekezdéseiből két speciális rendelkezés olvasható ki. Egyrészt a Hszt. hatálya alá tartozók számára az utóbbi törvény alapvetően előnyösebb, de az általánoshoz képest egy korlátozó rendelkezést is tartalmaz, éppen a előbbi aránytalanság kiküszöbölésére. A két speciális rendelkezés:

- a szolgálati nyugdíj összegének meghatározásánál az átlagszámítás időszaka kizárólag a szolgálati viszony megszűnését megelőző 365 nap
- a járulékalapú jövedelmek közül csak az illetmények és illetmény jellegű kifizetések vehetők figyelembe, vagyis azok, amelyek után egészségbiztosítási és munkavállalói járulékot kell fizetni.

A Hszt. 183. §-a mind a Tny. társadalombiztosítási szabályaihoz, mind a Hszt. 108. §-ának az átlagkereset számítására vonatkozó szabályaihoz képest speciális rendelkezéseket tartalmaz a nyugdíj összegének megállapításához. A 108. § (1) bekezdés rendelkezése szerint számítandó irányadó időszakot a törvény négy naptári negyedévben, a 183. § (1) bekezdése szerint pedig 365 napban (szökőév esetén 366 nap) határozza meg. A törvény két értelemben használja az „elért” kifejezést.

A bíróság álláspontja szerint a hivatásos állományú tag **„elért” illetményének** minősül.

- a szolgálati nyugdíj megszűnését megelőző 365 napban elért, vagyis a törvény szerint érvényes mindenkoros illetménye (alap és kiegészítő illetmény), valamint
- az illetménypótlék, a jutalom és különjuttatás, mint **illetményjellegű juttatások** együttes összege.

A perben tényadat, hogy a felperes szolgálati viszonyának kezdete 1976. szeptember 27., amelyre tekintettel a Hszt. 110. § (1) bekezdés b) pontja alapján három havi jubileumi jutalomra, 2006. szeptember 27-én szerzett jogosultságot. Ugyancsak tényadat, hogy a nem vitás összegű jubileumi jutalom kifizetése 2007. január 9-én történt.

A peres felek részéről a jogvitában eldöntendő vitás kérdés csak az volt, hogy a Hszt. 183. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint, mely időpontban tekinthető a kérdéses jubileumi jutalom a szolgálati viszony keretében **„elért”** illetményjellegű juttatásnak.

A bíróság álláspontja szerint a Hszt. 183. §-ának értelmezéséből az következik, hogy bármilyen, a szolgálati nyugdíj alapjául szolgáló munkavégzéshez kapcsolódó illetmény **„elért”** juttatásnak a jogosultság megszerzésének időpontjában minősül. A jubileumi jutalom azonban az előbbieken kifejtettek szerint nem minősül sem az átlagkereset alapjául tekintendő jutalomnak, sem a szolgálati nyugdíj számítás alapjául szolgáló jutalomnak. Ebből a szempontból tehát nem beszélhetünk **„elért juttatásról”,** ill. **„elért illetményről”.** A jubileumi jutalomra való jogosultság megnyílásának és kifizetésének egyéb pl. adójogi szempontból lehet szerepe és

lehetősége. Ezért a bíróság az illetmények és illetmény jellegű juttatások „elérésére” vonatkozóan csak általánosságban tudja kifejezni a jogi álláspontját.

A Hszt. 110. §-ának (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy: *A jubileumi jutalom a szolgálati viszonyban töltött idő elérésének napján esedékes.*

A belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 20/1997. (III. 19.) BM rendelet 15. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint: *A jubileumi jutalmat a Hszt. 110. §-ának (2) bekezdése szerint az esedékesség napján, azaz azon a napon kell kifizetni, amely a számánál fogva a szolgálati viszony kezdő napjának megfelel; ha ez a lejárt hónapjában hiányzik a hónap utolsó napján.*

A Hszt. és a BM rendelet idézett jogszabály szövegéből általánosságban következik, hogy a jogosultság megszerzésének napján elértnek tekintendő az illetmény vagy az illetményjellegű juttatás. Más kérdés, hogy a jogszabály alapján az arra jogosult részére ténylegesen megtörténik-e a kifizetés. Amennyiben ez a kifizetés késedelmesen történik ennek következménye, hogy a munkáltatónak a munkavállaló részére késedelmi kamatot kell fizetnie.

Az idézett jogszabályok rendelkezéseiből megállapítható, hogy a jogosultság „elérése” objektív jogi tény, ezzel szemben a kifizetés a munkáltató intézkedésétől függő és ez által szubjektív körülmény. Megtörténhet az is, hogy a szolgálati nyugdíjra vonatkozó határozat meghozataláig a munkáltató valamilyen okból nem is fizeti ki a valamilyen illetményt, de azokat a nyugdíj összegének megállapítása szempontjából mégis figyelembe kell venni. Az alperes kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy ezt a következetes gyakorlatot követik a BM szerveinél.

A bíróság a kifejtett jogi álláspontja miatt az alperes által hozott határozat indokai és az alperes jogi álláspontjához képest – abban az esetben, ha jubileumi jutalmat illetmény jellegű juttatásnak tekintené - legfeljebb abban a kérdésben foglalhatott volna állást, hogy a 30 éves jubileumi jutalom 1/30-ad részét a felperes szolgálati nyugdíját megelőző 365 napban elért jövedelemrészének lehet-e tekinteni. Jelen esetben azonban a részleges beszámítás jogi lehetőségének még a kérdése is kizárt lett volna, mivel a felperes már 2006. szeptember 27-én jogosultságot szerzett a 30 éves jubileumi jutalomra. Ezért annak összege akkor sem képezhetette volna a 2007. évi átlagszámítás részét, ha egyébként a jubileumi jutalmat illetmény jellegű (bérjeleggű) kifizetésként kellene figyelembe venni.

Az előbbiekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy az alperes jogszabályoknak megfelelő határozatot hozott, ezért a felperes keresetét elutasította.

A fellebbezés lehetőségét a Pp.. 3401. § (1) bekezdése kizárja.

Budapest, 2008. szeptember 19.

dr. Berkiné dr. Lakatos Katalin s. k.
bíró

A kiadmány hitelélül:
Molnárné Schindler Éva
kiadó

